

ÚSTECKÝ ZPRAVODAJ

Ročník: 2020

Číslo: 3

Vychází: 30. 9. 2020

Stavba cyklostezky se blíží ke konci.

S blížícím se koncem roku finišuje také stavba cyklostezky. V některých úsecích zbývají dodělat už jen terénní úpravy. Nejvíce práce ještě mají stavbaři kolem nové lávky přes řeku Bečvu. Probíhá dosypání nových nájezdů na lávku, terénní úpravy, dokončuje se betonová pojezdová vrstva lávky a probíhá příprava na položení asfaltu tam, kde ještě chybí. K dokončení také ještě chybí nástřik vodorovného dopravního značení a osazení cyklostezky svislými dopravními značkami, montáž zábradlí u Senice a Bečvy. I když se realizační firma potýká neustále s nedostatkem pracovníků, podle stavbyvedoucího pana Mariana Kozubíka termín dokončení, kterým je konec letošního roku, dodrží.

Zdeněk Směnský

Pokládka části lávky přes Bečvu na připravené pilíře

Obecní úřad Ústí informuje

VELKOOBJEMOVÝ ODPAD

Sběr velkoobjemového a nebezpečného odpadu proběhne v sobotu 10. října 2020 od 7.30 do 9.30 hodin na hřišti Sokol klubu.

POPLATKY ZA HROBOVÁ MÍSTA A URNY

Do konce roku 2020 se vybírají poplatky za pronájem hrobových míst a urnových schránek na období dalších 10 let.

VOLBY DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ

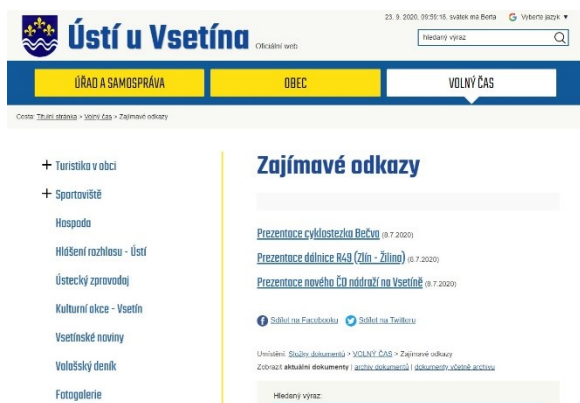
Volby do zastupitelstva Zlínského kraje proběhnou 2. a 3. října 2020 v budově obecního úřadu Ústí.

Naši jubilanti

Říjen	Šenkeřík Jaroslav	95 let
	Běťáková Jaroslava	80 let
	Šimková Vlasta	75 let
	Pončíková Danuška	75 let
Prosinec	Šenkeříková Antonie	85 let

Co najdeme na www stránkách obce

Víte, že Ústecký zpravodaj (ale i Vsetínské noviny nebo Valašský deník) si můžete stáhnout i na www stránkách obce? A zajímá vás, jak bude vypadat nové nádraží ČD na Vsetíně? Nebo si chcete zavzpomínat a poznat se na některé z fotek z fotogalerie? Tak neváhejte a navštivte www.obecusti.cz v menu „Volný čas“. Dostupné z PC, tabletu nebo chytrého telefonu.

Změna územního plánu obce Ústí

Blíží se konec čtyřletého období, ve kterém podle Zákona č.183/2006 Sb. o Územním plánování a stavebním řádu budeme předkládat Zprávu o uplatňování územního plánu za období 2016 až 2020. Pro další čtyřleté období se tak otevírá možnost ke změnám územního plánu jak ze strany obce, tak občanů. Územní plán je pro obec zásadní dokument, který stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy, plochy změn v krajině a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území, pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů. Územní plán v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. O pořízení územního plánu rozhoduje zastupitelstvo obce z vlastního podnětu, na návrh občana obce, na návrh právnické nebo fyzické osoby, která má vlastnická práva k pozemku nebo stavbě na území obce. Návrh na pořízení územního plánu se podává u obce, pro jejíž území se územní plán pořizuje.

Prosím občany, kteří chtějí využít změnu v územním plánování a podílet se na úpravě územního plánu v naší obci, aby své návrhy a požadavky na změny územního plánu doručili buď písemně, nebo osobně na obecní řad v Ústí v termínu do konce listopadu 2020. Žádost musí obsahovat:

- a) údaje o navrhovateli, včetně uvedení jeho vlastnických nebo obdobných práv k pozemku nebo stavbě na území obce,
- b) údaje o navrhované změně využití ploch na území obce,
- c) údaje o současném využití ploch dotčených návrhem navrhovatele,
- d) důvody pro pořízení územního plánu nebo jeho změny.

Formulář k návrhu na pořízení změny územního plánu je také k dispozici na obecním úřadě. Po převzetí a posouzení návrhů na pořízení změny územního plánu, budou tyto návrhy projednány na Odboru územního plánování, stavebního úřadu a dopravy ve Vsetíně, následně veřejně projednány a schváleny zastupitelstvem obce Ústí, které rozhodne o uplatnění této změny.

Děkuji všem občanům, kteří budou návrhy ke změnám územního plánu podávat, za jejich včasné doručení.

Zdeněk Srněnský

Chodníky

V době letních prázdnin jsme zorganizovali výběrové řízení na rekonstrukci chodníků a výměnu veřejného osvětlení podél hlavní silnice. Do soutěže se přihlásilo pět stavebních firem. Vše proběhlo v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek, a tak mohlo zastupitelstvo obce na svém srpnovém zasedání potvrdit výběr dodavatele stavebních prací. Na základě doporučení hodnotící komise jsme rozhodli o tom, že ekonomicky nejvýhodnější nabídku předložila firma PORR a.s. Nabídková cena od tohoto uchazeče byla ve výši 7 980 064,- Kč bez DPH. V současné době máme již podepsanou Smlouvu o dílo a protokolárně jsme předali staveniště zhotoviteli. Zahájení prací na obnově chodníků a veřejného osvětlení tak může začít.

Nabízíme k odprodeji staré dlaždice z chodníků. Zájemci se mohou zapsat do pořadníku na obecním úřadě. Cena dlaždice formátu 30 x 30 cm je 5 Kč.

Parkoviště u Večerky

Uběhlo téměř deset let od začátku plánování stavby parkoviště u Večerky. Žádost o první stavební povolení na tuto stavbu byla podána v roce 2012 a od této doby bylo třikrát zažádáno o její prodloužení. Záměrem zastupitelstva obce bylo tuto stavbu financovat za pomoci některého

s dotačních titulů z Integrovaného regionálního operačního programu. Díky přísnému bodovému hodnocení poskytovatele dotace se nepodařilo dotaci na tuto stavbu vyřídit. Proto jsme se rozhodli stavbu zahájit bez pomoci dotace. S drobnými úpravami původního projektu se nám to podařilo a parkoviště je v tuto chvíli

před dokončením. Za pomoci místní firmy, která parkoviště stavěla s minimálními náklady, jsme se dostali s cenou téměř na polovinu rozpočtových nákladů stavby. Součástí stavby byla také provedena úprava uzavírání větví vodovodu a účelové odvodnění místní komunikace. Zbývá ještě dokončit opravu místní komunikace navazující na parkoviště a doplnit vodorovné a svislé dopravní značení tak, aby po kolaudaci mohla tato nová plocha s jedenácti parkovacími místy sloužit občanům.

Příprava nových projektů

V rámci plnění schváleného rozpočtu pro rok 2020 jsme zadali zakázky na vypracování nových projektových dokumentací:

ZÁZEMÍ PRO KLUBOVOU A SPOLKOVOU ČINNOST V BUDOVĚ OÚ

Myšlenka využít půdní prostor nad mateřskou školou vznikla již při projektové přípravě k rekonstrukci Víceúčelového obecního domu a přístavby obecního úřadu. Snad z důvodu chybějících financí ale nebyla zrealizována. Nyní se k ní vracíme s potřebou využít tento prostor pro klubovou a spolkovou činnost. Projekt počítá s klubovnou o kapacitě pro 20 až 30 osob a novým archivem sloužícím potřebě obecního úřadu. Realizace bude podmíněna získáním dotace ze státního rozpočtu ve výši 70 % výdajů.

VÝMĚNA SVÍTIDEL VEŘEJNÉHO OSVĚTLENÍ V OBCI

Pro výměnu svítidel veřejného osvětlení připravujeme zpracování žádosti o dotaci s názvem "Snížení světelného znečištění v obci Ústí". Žádost, která obsahuje energetický posudek, projektovou dokumentaci a další potřebné dokumenty budeme v měsíci říjnu podávat do výzvy Národního programu Životního prostředí s názvem „Snížení světelného znečištění v CHKO“. Výše poskytované dotace je 50 % ze způsobilých výdajů přímo souvisejících s realizací. V případě získání dotace počítáme s realizací v průběhu příštího roku.

ROZŠÍŘENÍ ŠATEN NA FOTBALOVÉM HŘIŠTI

Tento projekt vzniká na základě žádosti fotbalového oddílu TJ Sokol Ústí o rozšíření šaten přístavbou ke stávající budově na fotbalovém hřišti. Klubu chybí v současné době místnost sloužící jako fotbalová klubovna, ale také příležitostná šatna při pořádání fotbalových turnajů, kdy je zapotřebí vzhledem k velkému počtu účastníků také větší zázemí pro hráče. Pro financování tohoto projektu budeme také žádat o dotaci ze zdrojů Ministerstva pro místní rozvoj s výší dotace 70 % nákladů.

REVITALIZACE DOLNÍHO HŘIŠTĚ A VYTVOŘENÍ NOVÉ ODPOČINKOVÉ ZÓNY

Víceúčelové hřiště u vlakové zastávky prošlo již jednou rekonstrukcí. Téměř patnáct let sloužící umělý trávník však dospěl ke konci svojí životnosti. Nový projekt revitalizace počítá s výměnou povrchu hřiště za plastový skládaný povrch, dále s výměnou poškozených záchytných sítí, doplněním sklápěcích branek pro malou kopanou a také s novou streetbalovou odrazovou deskou s mechanismem na regulaci výšky. Na revitalizaci hřiště navazuje druhý projekt vytvoření nové odpočinkové zóny na stávající travnaté ploše u hřiště. Jelikož byla tato plocha zasažená stavbou kanalizace a je v současnosti bez využití, rádi bychom ji upravili pro potřebu našich nejmenších dětí. Ve spolupráci s mateřskou školou vznikl návrh, který v současné době posuzujeme. Podklady jsou k nahlédnutí na obecním úřadě. Počítá se s novým oplocením, které celý prostor uzavře, vrátí se hrací prvky umístěné na litém vodopropustném pryžovém povrchu, změni se tvar zpevněných ploch v kombinaci s trávníkem, přibudou venkovní kreslicí tabule a také nový mobiliář. Také tento projekt bychom rádi realizovali za pomoci finančního příspěvku z některého z dotačních fondů.

Zdeněk Srněnský

Country pod širým nebem a hody 2020

Letošní rok, co se týče akcí, nám moc nepřál. Už třetím rokem jsme mohli tančit country pod širým nebem, kde nám opět přálo sluníčko a nic nás neodradilo příjemně se pobavit. Cérky, které tančí country, nás mile překvapily a ukázaly, že v každém věku se dá rozjet zábava, kterou si člověk může pořádně užít. Doufejme, že příští rok bude lepší a už nás ničím nezaskočí.

Zuzana Mikušová

Hodový volejbalový turnaj - Memoriál Jana Šimary

V sobotu 5. září 2020 uspořádal oddíl volejbalu TJ Sokol Ústí na antukových kurtech u kavárny Sokol klubu již 19. ročník volejbalového turnaje smíšených družstev - Memoriál Jana Šimary.

Tradičního turnaje se zúčastnilo celkem 7 družstev z Ústí, Vsetína a Liptálu, kdy za týmy musely nastoupit minimálně 3 ženy. Hrál se na dvou volejbalových hřištích, systémem každý s každým. Celkem tak každý tým odehrál 6 zápasů.

Motivací pro všechny sportovce bylo získání putovního poháru, hodové kačeny a diplomu. Vítězem turnaje se stali RUMÍCI. Druhé místo obsadilo družstvo RDX a na třetím místě se umístil tým NIKDO ze Vsetína. K závěrečnému vyhodnocení a předávání cen byl přizván pan Svatopluk Šimara, který je dlouholetým příznivcem a fanouškem volejbalu. Poděkování patří nejen všem pořadatelům a sponzorům, ale hlavně sportovcům za kvalitní hru v duchu fair-play.

Ivo Nohavica

Konečné pořadí:

1. RUMÍCI Vsetín - 17 bodů	5. COVID Vsetín - 6 bodů
2. RDX Vsetín - 12 bodů	6. VLCI Ústí - 5 bodů
3. NIKDO Vsetín - 12 bodů	7. RAKETY Ústí - 1 bod
4. KVN Liptál – 10 bodů	

Pořadatelé zvou všechny příznivce sportu na další ročník, který se uskuteční v září 2021.

Sportovní den 2020

Tělovýchovná jednota Sokol Ústí, z. s. ve spolupráci s obcí Ústí uspořádaly na začátku srpna velký sportovní den. Tato akce se konala v areálu travnatého fotbalového hřiště.

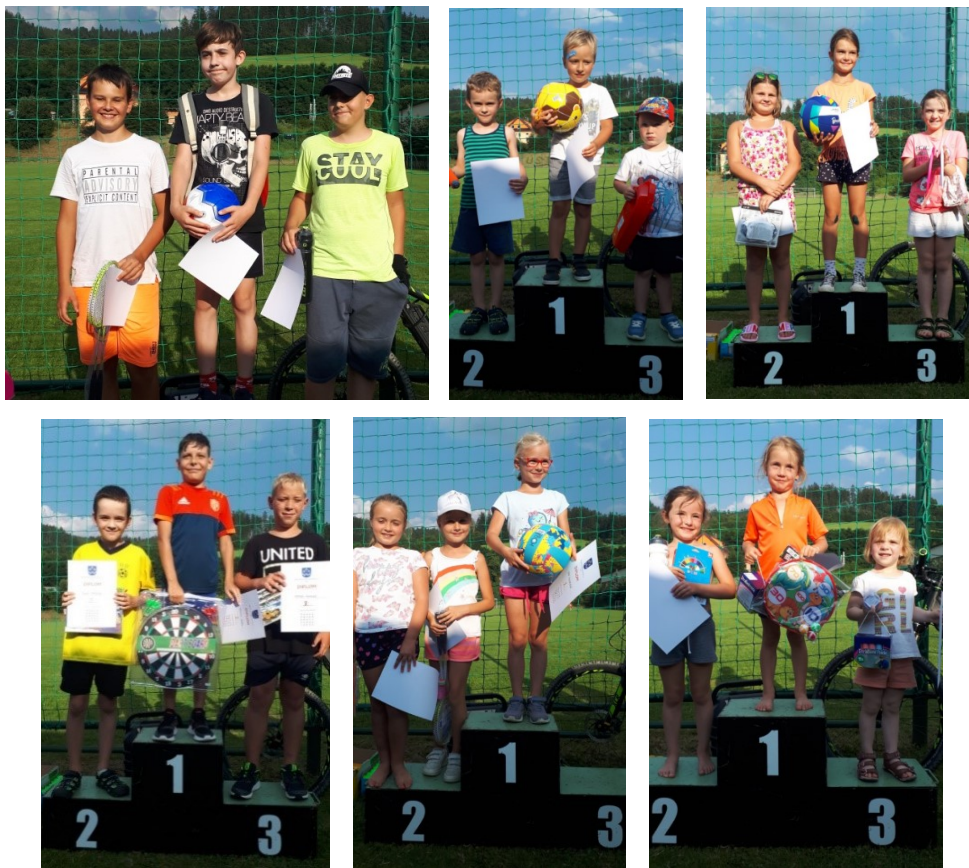
Děti byly rozděleny do skupin podle věku a na deseti stanovištích soutěžily v různých sportovních disciplínách. Disciplíny jako překážkový běh, hod gumákem nebo kop na branku všichni zvládli bez větších problémů. Myslím, že všichni zúčastnění si pěkně zasportovali.

Pro ty nejmenší byl připraven skákací hrad, pro všechny pak bohaté občerstvení včetně opékání špekáčků. Na závěr pak proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků a nejúspěšnější děti jednotlivých kategorií tak mohly být odměněny věcnými cenami i pamětními diplomy.

Myslím, že celá akce se vyvedla a splnila svůj účel. Věřím, že za rok si to zopakujeme a opět se sejdem ve sportovním. Chtěl bych poděkovat všem organizátorům a dobrovolníkům za jejich ochotu podílet se na této sportovní akci. Zvláštní dík pak patří obci Ústí za finanční podporu.

Jiří Surovec

Stupně vítězů sportovního dne 2020

Zpráva z fotbalu

Po nucené pauze způsobené pandemií covidu 19, kdy se minulá fotbalová sezóna vůbec nedohrála a její výsledky byly v polovině anulovány, se ta letošní konečně rozběhla naplno. Ve fotbalovém oddíle se za tu dobu událo pár novinek, o kterých bych se chtěl zmínit.

Nejmenší děti, tedy mladší přípravku, jako hlavní trenér vede Lukáš Zicho. S trenérskou prací mu pomáhají Vilém Melichařík a Vojtěch Ščotka. Starší přípravku spolu trénuje již osvědčená dvojice Petr Mikulík - Martin Zezulka. Před sezonou na postu trenéra mladších žáků skončil po dlouhých letech František Kýr. Nově ji vede Roman Ditrich. Tato kategorie funguje jako sdružené družstvo spolu s klubem FC Leskovec.

Bohužel pro nízký počet hráčů nemáme pro letošní ročník družstvo starších žáků. Naopak velkým příslibem do budoucna je současné družstvo dorostenců pod vedením Radka Nohavici a Vojtěcha Potočného. U týmu mužů dále pokračují oba trenéři Radek Tilšer a Jiří Mikušek. Novým vedoucím mužstva se stal Petr Calaba. Tým mužů byl před sezonou doplněn o dva vsetínské odchovance Zdeňka Knebla a Tomáše Louckého. Ze Slovenska pak kádr doplnil Lukáš Danihel. Po delším zranění se k fotbalu vrací Jarda Lukašík. Mužstvo má slušný potenciál, ale až čas ukáže, jak jej dokáže naplnit. Konkurence v okresním přeboru je velká.

Na závěr bych chtěl popřát všem pevné zdraví, pevné nervy v této zvláštní době a věřím, že se všem našim týmům bude dařit a fotbal v obci nám bude dělat radost a také dobrou vizitku a reklamu. Všechny srdečně zveme na naše zápasy, na kterých bývá již tradičně dobrá nálada a také velmi lákavé občerstvení.

Jiří Surovec

Současný kádr TJ Sokol Ústí pro sezónu 2020

Odpoledne pro děti u Sokol klubu

V sobotu 1. srpna v areálu Sokol klubu proběhlo Odpoledne nejen pro děti. V letošním na akce omezeném roce byl zrušený dětský den přesunut na přelom prázdnin.

Děti se podle zájmu mohly na několika stanovištích zapojit do připravených aktivit. U myslivců byly ukázky trofejí, zbraní a střílelo se na terče. Hasiči přistavili k prohlédnutí zásahové auto, techniku, stříkalo se na plechovky a na závěr vytvořili pěnové hřiště. Po travnaté ploše si mohli malí i velcí zajezdit na koni, kterého nám dovezla paní Zlatka z Janové, u pergoly na stanovišti malování dvě

šikovná děvčata z Vizovic pomalovala zájemce dle vybraných šablon i vlastních představ.

K vidění i pohlázení byli dravci a ptáci ze záchranné stanice v Hošťálkově. Paní MVDr. Kamila Křupalová, kterou mnozí znají z její veterinární ordinace ze Vsetína, k nám dovezla a ochotně všem předvedla 10 exemplářů. Byli k vidění orli, krkavec, sovy a káně. Myslím, že můžu za všechny říct, že to byl velký zážitek a nejen já jsem byla nadšená.

K tomu všemu všechny děti školou povinné dostaly u vstupu poukaz na špekáček. S příchodem večera se hromadně opékalo. Celé odpoledne proběhlo v poklidné, pohodové až rodinné atmosféře a všichni snad odcházeli spokojeni.

Za organizátory kavárna Sokol klubu a obec Ústí tímto všem, kdo se na akci s námi ochotně podíleli, ještě jednou moc děkuji za účast.

S přáním hezkého a klidného podzimu Zdenka Gajdošová.

Kondiční a relaxační soustředění oddílu volejbalu

TJ Sokol Ústí - oddíl volejbalu uspořádal pro své členy a jejich rodinné příslušníky v kempu MORAVA v Mohelnici ve dnech 3. - 6. července 2020 letní kondiční a relaxační soustředění. Kemp byl záměrně vybrán jako základna pro táboření vzhledem k tomu, že se v blízkosti nachází štěrkové jezero Bagr, protéká zde řeka Morava, kterou lze v tomto úseku splavovat a je zde vhodný terén pro plánování turistiky, cyklovýletů a jiných sportovních akcí. Cílem soustředění bylo nejen zvýšení fyzické kondice a zdokonalení se ve hře plážového volejbalu, ale především relaxační a odpočinkové využití volného času. V průběhu pobytu byl naplánován také celodenní cyklovýlet, kdy trasa vedla kolem proslavené věznice Mírov, loveckého zámku Úsov a dále lužními lesy kolem řeky Moravy zpět do kempu. Každý večer se také konal miniturnaj v plážovém volejbalu. Po náročných bojích, kdy bylo nutné smýt z těla pot a nalepený písek, se všichni hráči mohli osvěžit v místním koupališti. V rámci soustředění bylo naplánováno celodenní splavování řeky Moravy na lodích a raftech. Z důvodu nižšího stavu vody byl záměrně vybrán horní úsek řeky Moravy z Postřelmova do Mohelnice, který měří celkem 24 km. V tomto úseku je Morava klidnou, meandrující, mírně proudící řekou bez peřejí, s občasnými překážkami, jako jsou jezy nebo spadlé stromy. Po příjezdu do Postřelmova, kde byl naplánován začátek trasy, bylo nutné pro nové vodáky uspořádat rychlokurz, který se skládal jak z teoretické, tak praktické části. Účastníci museli absolvovat zkoušku z pádlování, kormidlování a ovládání lodi. Na závěr celé přípravy museli všichni složit teoretickou a praktickou zkoušku ze zdravotvědy. Po náročné přípravě všichni zdárně vypluli, směr kemp v Mohelnici, kde bylo cílové místo celodenní plavby. Náročný, ale krásný slunečný den byl ukončen večerním posezením u táborového ohně při kytarě a zpěvu písniček.

Ivo Nohavica

Odměnou všem za výkony podávané v průběhu celého náročného soustředění bylo mnoho krásných a nezapomenutelných zážitků.

Náš dům má sto let!

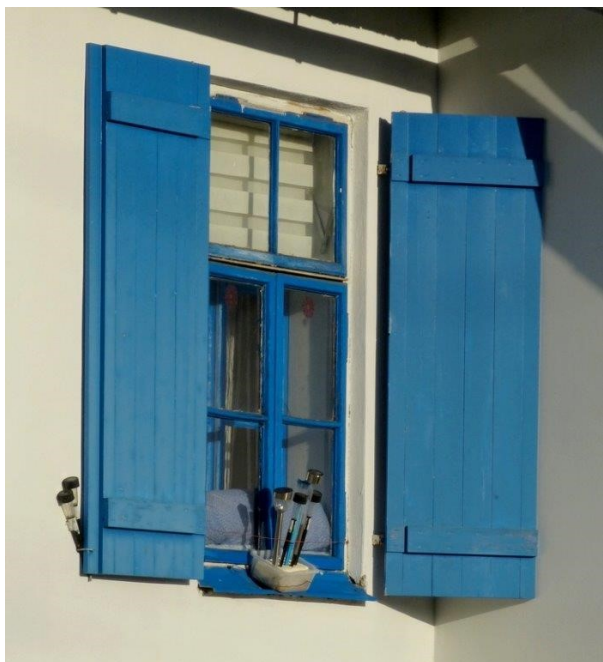
Ani se tomu nechce věřit, ale je to pravda. Začali ho stavět v roce 1917 a v roce 1918 byl dokončen. Jeho historie je opravdu zajímavá. Z vyprávění mého dědy a mých rodičů jsem se dozvěděla jeho příběh.

Můj dědeček byl vlakvedoucí a ve třicátých letech minulého století, v době hospodářské krize, byl předčasně penziován. To byl ještě poměrně mladý a plný sil. Nedokázal si představit život bez práce a tak hledal nějaké řešení. Pocházel z vesnice, ale když pracoval u dráhy, měl v České Třebové služební byt. Měl manželku, moji babičku a dvě dcery, moji maminku a tetu. Začal tedy hledat nějaký dům na Moravě, odkud pocházel. Měl na výběr tři domy. Buď krásnou vilku ve svahu na okraji Valašského Meziříčí, ovšem měla jednu chybu, nepatřily k ní žádné pozemky a děda chtěl hospodařit, nebo dům ve Vsetíně, ale děda ve městě bydlet nechtěl. Rozhodl se pro dům

v Ústí na krásném místě, k němuž patřila zahrada a několik pozemků za domem a pár vzdálenějších luk u lesa. A navíc děda chtěl bydlet u železnice a právě tady se začala stavět železnice na Slovensko směrem na Púchov. Dům byl po požáru a z celého stavení zůstaly jen obvodové zdi a nepoškozený sklep. Babička se stěhovat nechtěla, narodila se ve městě a život na venkově si nedokázala představit. Už přestěhování do Velkých Karlovic se jí nelíbilo, ale děda musel jít za prací. Ani obě dcery nechtěly jít z města na vesnici, ale děda byl neoblomný a sliboval a sliboval. Mamince a tetě slíbil krásné kožíšky na zimu, babičce prstýnek, ovšem musím podotknout, že nikdy nic nedostaly. Na to maminka častokrát vzpomínala a podobně jako babička si na venkovský život nikdy nezvykla. Ovšem nedalo se nic dělat, děda si už vzal hypotéku

u záložny a začal shánět materiál na stavbu. Všechno přivezl, ovšem byl ještě tenkrát zaměstnaný a na dohlížení na stavbu neměl čas. Měl zde sice políra, ale jak se později ukázalo, ten moc spolehlivý nebyl a většina materiálu dědovi zmizela. Navíc se později zjistilo, že na omítku domu nepoužili skoro žádný cement a ta začala po letech odpadávat. Po letech jsem musela omítku

celého domu otlouct a nebyla to zrovna lehká práce, pak se musela udělat omítky nová.

Za několik let byl dům hotov a všichni se mohli stěhovat do nového. Děda dal přistavit ještě chlév, tam pořídil dvě krávy, prase, dále jsme měli králíky, slepice, husy. No bylo toho požehnaně a starostí s tím bylo ještě víc. Ovšem děda se moc nestaral, všechno bylo na babičce a ta na tu nezvyklou práci na hospodářství také doplatila. Jednou na podzim při shrabování listí v lese na podestýlku pro krávy se nachladila a za pár týdnů umřela. Všechna práce zbyla na maminku a tetu, i když musím podotknout, že teta byla asi po dědovi, moc jí práce nevoněla. Maminka šla po

ekonomické škole do zaměstnání a měla toho opravdu hodně. Navíc se schylovalo k druhé světové válce a život začínal být čím dál těžší. Maminka se přidala do ochotnického spolku ve vesnici a tam se seznámila s mým tatínkem, který z naší vesnice pocházel. Ani on neměl lehký život, pocházel z devíti sourozenců a nikdy u nich na rozhazování nebylo. Vyučil se sazečem písma a naštěstí získal místo v tiskárně ve Zbrojovce. Pak odešel na dva roky na vojnu, sloužil jako letecký mechanik na letišti v Olomouci. Po válce měli svatbu a vzápětí byla všeobecná mobilizace. Tatínek také narukoval a po pár dnech se vrátil, protože mnichovská zrada nám nedovolila se bránit. Vzpomínal na to i po letech téměř se slzami v očích. Vzpomínal hlavně na to, jak celou noc na letišti udržovali ohně a čekali, že přiletí francouzská letadla. Samozřejmě se nedočkali a za pár dní se všichni vojáci museli vrátit domů. Tatínek měl odjakživa velice rád Francii, za první republiky jsme s ní měli opravdu dobré kulturní a politické styky a on si moc rád četl knihy z francouzské historie. Nezatrpkl ani po této události, bylo mu jasné, že to rozhodli politici a ne obyčejní lidé. V průběhu války se narodily všechny moje sestry, ta poslední v prosinci roku 1945. Já jsem se narodila až o devět let později v roce 1954. Muselo to být během války hodně těžké pro všechny, ale díky tomu, že jsme měli malé hospodářství, tak z hlediska potravin nebyl velký problém. Sklep našeho domu ještě na konci války posloužil jako úkryt pro rodinu, která bydlela těsně u železničního mostu odstřelovaného ustupujícími Němci. Podle vyprávění do sklepa nějakým zázračným způsobem dostal děda i krávu.

Po válce si děda našel známost, koupil si malý domek ve městě a odstěhoval se. Ještě předtím, ale náš dům i s pozemky rozdělil napůl a přepsal ho na maminku a tetu. Udělal tím velkou chybu,

kteřá se postupem let stávala velkým břemenem pro moje rodiče, kteří zde zůstali bydlet. Teta se vdala, stodolu sousedící s naším domem, kterou jí děda daroval, s manželem zbourali a postavili si tam dům. Oba domy pak měly spojenou střechu, nikdy jsem nechápala proč a z toho také později vyplynul problém. Jejich dům ovšem neměl sklep a oni si brambory ukládali u nás. Také oba domy měly dlouhou dobu jen jednu skříň na elektřinu. Oba domy měly také jednu společnou studnu na našem pozemku, ke kterému měli i oni přístup. Ze začátku se všechno jevilo ideální, ovšem postupem času vyvstávaly problémy a potíže, které většinou vyvolával strýc. Měl zvláštní povahu, nebyl přístupný žádným argumentům, nekomunikativní a zlý člověk. Teta s ním nebyla šťastná, většinu času trávil u nás, později i s dcerou, naší sestřenicí. Tatínek naproti tomu byl moc hodný, neviděl nikdy v člověku nic špatného, vždycky se snažil s každým vyjít v dobrém. Ovšem když zjistil, že se nám ztrácí brambory a nějak moc platíme za elektřinu, tak to už bylo i na něj moc. Chtěl v tom dělat nějaké kroky, ale bohužel právě v té době vážně onemocněl a trvalo nějakou dobu, než se ze záchvatu mrtvice zotavil. Já jsem v té době studovala na gymnáziu, maminka ještě pracovala, takže starost o celý dům a také o tatínka byla na mě, protože všechny moje sestry se už dávno odstěhovaly. Z celého hospodářství už nám zbyly jen králíci, i ty jsem musela obstarat. Učit se, uklízet, připravit dřevo na topení, sklízet uhlí, to všechno jsem dělala sama. Tatínek mě naučil malovat pokoje, natírat okna a dveře, téměř všechno jsem dělala sama. Jen na některé těžší práce jsme si najímali pomocníky.

Poslední kapkou v rozepřích ohledně našeho domu byla poznámka strýce, který jednou po krátké hádce s tatínkem řekl: "Když na to přijde, tak já se Ti můžu nastěhovat do kuchyně!" a bohužel měl pravdu. Jednoho dne se tatínek rozhodl vše vyřešit a i když byl nemocný, shromáždil si veškeré papíry ohledně domu a odjel k notáři vše vyřešit. Když se vrátil, tak mamince řekl: "Tak už nemusíš mít strach, domek je tvůj, všechno jsem vyřídil." Děda také uznal svoji chybu a byl rád, že to tak dopadlo. Stal se vdovcem podruhé a pak se ještě jednou oženil. Zemřel v roce 1969 a v téže roce se narodil můj synovec. Po dědovi zdědil lásku k "mašinkám" a železnici a už od malička je miloval. Maminka v něm viděla dědu, podědil jeho geny. Jezdil k nám často na prázdniny a také když byl nemocný, aby si sestra nemusela brát "paragraf" na ošetření, jak se tehdy říkalo. Neměl ještě ani čtyři roky a už vyhlížel "vláčky" a dokonce, když vlak zastavil před naším domem před semaforem, tak se seznámil i s jedním strojvůdcem. Od té doby mu vždycky mával, tatínek mu spravil malou lucerničku po dědovi a chodili mu svítit, když měl noční. "Dědo už pojede? Musíme jít svítit!" to tatínek slyšel vždycky, když měl strojvůdce noční službu. Synovec nešel spát, dokud mu neposvítil.

Bohužel tatínek nás opustil brzy, neměl ještě ani šedesát let a postihl ho srdeční infarkt. Byla to pro nás všechny hrozná rána, ani si neužil důchodu, který si po celoživotní dřině zasloužil.

Maminka zůstala sama, já jsem naštěstí pracovala nedaleko, takže jsem byla doma téměř každý den. Měla jsem sice malou garsonku, ale veškerý volný čas jsem trávila doma, včetně víkendů. Bydlení ve městě se mi vůbec nelíbilo. Navíc jsem tady měla psa, krásného německého ovčáka. Pomáhala jsem mamince se vším, vlastně jsem dělala stále to co dříve. Bohužel se moje maminka

nepoučila z problémů, které přinášel "dům rozdělený na půl" a napsala ho z poloviny na mě a na jednu sestru. Ta ovšem bydlela a pracovala ve městě vzdáleném od nás stovky kilometrů. Veškerá práce stejně zůstala na mě a navíc i finanční starosti. Sestra nepřispívala na nic, na uhlí, na dřevo, ani na opravy, tak jsem se rozhodla po několika letech ke stejnému kroku, jako udělal tatínek. Maminka už byla hodně nemocná, já jsem se o ni starala a moc dobře jsem věděla, že musím dům udržet, jinak zůstanu na ulici. Bylo mi jasné, že z důchodu asi žádný nájem nezaplatím, a také jsem si nedokázala představit, že bych bydlela někde v bytě, když jsem tady vyrostla. Nešlo to jinak než soudní cestou. Musela jsem synovi sestry vyplatit polovinu odhadní ceny domu, což činilo 140.000,- Kč a ještě téměř veškeré pozemky. Samozřejmě jsem si musela vzít půjčku u banky a ze svého malého platu pokladní v supermarketu platit splátky.

Po smrti maminky jsem si začala dům postupně spravovat, nechala jsem zavést vodu, protože zde byla jen studna. Následně jsem z bývalé komory nechala udělat malou koupelnu, známý mi udělal novou podlahu v pokoji. V kuchyni jsem vyměnila dřevěné okno za plastové. Poslední úpravy dělám nyní, zatepluji alespoň severní stěnu domu, minulou zimu jsem zde málem zmrzla při těch velkých mrazech. Verandu jsem také zateplila zvenku i zevnitř, byla původně k domu přistavená a neměla požadovanou tloušťku cihel, takže byla hodně studená. Ještě mě čeká oprava střechy na kůlně, sto let staré tašky nahradit plechem. Z jednoho důchodu se hodně věcí dělat nedá, vzala jsem si tedy půjčku u banky, abych tohle všechno zvládla. Doufám, že si všechno ještě pár let užiju. Jen si tak říkám, že je škoda, že tohle všechno nevidí moji rodiče, určitě by byli moc překvapeni, jak nyní náš "stoletý dům" vypadá.

Blanka Šrámková

PODĚKOVÁNÍ VŠEM, KDO PŘÍSPÍVÁTE DO ZPRAVODAJE

Obsah Zpravodaje obce Ústí je tvořen převážně z příspěvků, které někdo z Vás napíše, popřípadě pořídí i fotografie. Díky Vám může být Ústecký zpravodaj pestrý. Ukazuje, jak jsou lidé v obci aktivní a tvořiví. Rádi bychom poděkovali zástupcům hasičů, šachistů, volejbalistů, fotbalistů, nohejbalistů, kulturnímu výboru obce a také těm z vás, kteří jste našli odvahu podělit se s námi o nějaký text, vzpomínku nebo fotografii. Velký dík patří obecní kronikářce nejenom za zajímavé příspěvky, ale i za korekturu každého čísla.

Za redakční radu Jan Zajíček

Periodický tisk územního samosprávného celku, čtvrtletník, číslo registrace: MKČR E19788.

Příspěvky nejsou jazykově upravovány. OÚ Ústí si vyhrazuje právo příspěvky krátiť.

Vydává Obec Ústí, Ústí 76, Vsetín, tel: 571 419 469, e-mail: obec@obecusti.cz, www.obecusti.cz